

er faldet bort, at de tre Mars Hingste maa konkurrere ved Distriktsstuerne, bliver der et endnu større Velst til Premier for Hingste, end der var foreslaaet af Udvalget ved 2den Behandling. Jeg maa derfor meget anbefale at stemme for Underændringsforslaget under Numer 13. — Til samme Paragraf har jeg under Numer 14 tilladt mig at stille et Underændringsforslag om, at næstsidste Stykke af Ændringsforslag Nr. 12 skal udgaa. Jeg er ikke bleven overbevist om det Rigtige i, at ikke Dyrstuerne baade for Hingste og Tyre blive holdte paa samme Sted og paa samme Dag. Jeg maa nemlig fremdeles fastholde, at det maa være en mægtig Spore til at vække Interesse hos Beboerne i den Kred, hvor Stuerne blive afholdte, naar disse to Stuer blive holdte paa samme Sted og samme Dag, og de Indvendinger, der ere gorte, hovedsagelig af den høitærede Indenrigsminister, kan jeg ikke godkjende. Naar Regjeringsforslaget siger, at i de Kredse, hvor der er flere Amtsraadskredse i eet Distrikt, skal det være tilladt at holde Dyrstuer paa mere end eet Sted, saa veed jeg ikke, om det, forsaavidt Flertallets Ændringsforslag bliver vedtaget, da er Meningen, at de to Amtsraadskredse i de to Amter, der ere tilbage i Sjælland, og som ere samlede under eet Dyrstuedistrikt, ville blive delte i to. Saa vil hvert Distrikt i Sjælland omfatte eet Amt og ikke flere; paa Fyen er der to Amter, paa Sjælland er der naturligvis flere. Se vi hen til det Omraade, det Glædemaal, som omfattes af Amtene i Sjælland og paa Derne, saa vil det vistnok vise sig, at Weilænderne ere lige saa store i Sjælland, som de vilde være paa Fyen, hvor der er to Amter i samme Distrikt, og at den Weilængde, som Beboerne i Sjælland maa tilbagelægge for at kunne møde til Tyre- og Hingstestuerne, vil være længere, end den maasse vil være her paa Sjælland. Men det er ikke det Væsentlige; det Væsentlige er, at medens manovre i Sjælland har vanskelige Befordringsmidler, kun har meget saa Jernbaner til de Steder, hvor Dyrstuerne afholdes, har man her paa Derne, baade paa Sjælland og paa Fyen, udmærkede Forbindelser med Jernbaner. Vanskeligheden vil saaledes ikke være saa grumme stor, og jeg tror at kunne henvise til, at naar man her paa Sjælland, for ikke lang Tid tilbage, har kunnet afholde et større Dyrstue i en Udant af Sjælland, nemlig Frederiksborg, er det et Bevis for mig paa, at man meget godt kan finde sig i at lade Dyrstuedistrikterne være Eet ogsaa paa Sjælland. Jeg maa saa meget mere fastholde dette, som man, hvis man havde haft den modsatte Opfattelse,

ikke ved Sagens 2den Behandling havde talt saa meget om det Unyttige i at dele Sjælland i 3 Distrikter, som af os foreslaaet. Maa Sjællænderne kun at have eet Dyrstuedistrikt, skulle de efter min Mening ogsaa have Lov til at nøies med det ene, men de skulde nødig have Lov til at bestemme, hvad der er det mest formaalstjenlige for hele Landet i saa Henseende. Det er den Hovedgrund, hvorfor jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslag om, at dette Stykke skal udgaa. Hvis det bliver vedtaget, vil det jo ses, hvilke Forandringer det vil have til Følge.

Jeg har endvidere tilladt mig til 3die Behandling at stille Forslag om en forandret Affattelse af § 4. Jeg vilde ikke have vovet at fremkomme med Forslaget i den samme Form som sidst, da det blev nægtet Fremme med en betydelig Majoritet, men det forekommer mig, at de Udtalelser, der navnlig kom frem fra den høitærede Indenrigsminister, berettigede mig til at fremkomme med Forslaget i en anden Form, hvor de Anker, som den høitærede Indenrigsminister rettede mod mit Forslag, ere fjernede. Den ærede Indenrigsministers Anker var to; den første var den, at det var et Lotteri, som skulde afgjøre, hvem der blev valgt til Dommere. Jeg vil nu tillade mig den Bemærkning, at naar den ærede Indenrigsminister saa stærkt var imod dette, at Valget skulde afgjøres ved Lotteri, saa tager det sig lidt underligt ud, at det netop er den ærede Indenrigsminister, der er saa afgjort imod det; man skulde snarere tro, at Lotteri var Noget, som Ministeriet vilde se paa med venlige Øine. Smidlertid taltalte dette Lotteri heller ikke mig. Det var Noget, som kom frem, fordi jeg i Diebliffet, da Forslaget skulde stilles, ikke kunde finde noget Bedre. Jeg tror imidlertid, at Vanskelighederne nu ere overvundne ved det af mig til denne Behandling stillede Forslag, saa at jeg haaber, at denne Betænkelse nu er fjernet. Den anden Betænkelse, som den ærede Minister fremsatte, maa jeg indrømme havde ogsaa meget paa sig, men den mener jeg ogsaa at have fjernet. Den ærede Indenrigsminister hævdede nemlig meget bestemt, at det var farligt og uheldigt for Dyrstuerne i det Hele, at Dommervalget foregik hyppig. Jeg indrømmer dette og anser det ogsaa for mere heldigt, at de samme Dommere, som have vundet Erfaring ved Praxis, blive saa vidt muligt bevarede. Jeg tror at have truffet denne Tanke i mit Ændringsforslag. I ethvert Fald har jeg foreslaaet en lige saa lang Valgperiode, som den ærede Indenrigsminister i sit Forslag